

על הגמלים של בן-גוריון

ועל תאוות-הבשרים של פינחס ספיר

ח"כים: „אני חושש שהפעם לא יישאר מחורבן אפילו הכותל המערבי.“

16 יום שבתה סילבה זלמןסון שביתת-הרעב מול משרד האו"ם בניו-יורק, כשר היא דורשת משילטונות ברית-המועצות לשחרר את בעלה ארווארד קוונצוב, הכלוא ביום השישי-עשר, איבדה את הכרתה. מייד עם התאוששותה קיבלה זלמןסון מתנה, שנשלחה אליה מהוצאת עם עובד בארץ. הבעל הבריח אל המערב את ספרו „אני אדום ישראלי“ בימבצע משולב של יו"ר האגודת דה למען יהודי ברית-המועצות בניו-יורק, ג'רי גורמן, ושל יו"ר הנהלת עם עובד נחמן אריאל, הופיע הספר בתור גום עברי, ונשלח לסילבה ביום צאתו לאור.

העיתונאי אמנון דרור, סגן מנהל חברת הנסיעות ההסתדרותית היסטורית ועורך עיתון מיסלגת-העבודה באזור תל-אביב, במת מחוז, טוען שהפינוי סקופ רק בגלל היות עיתונו נורחן. לדבריו של דרור, הדיעה כי התנועה הקיבוצית מעבדת תוכנית חברתית-כלכלית שתהיה מעין מצע חדש לתנועת-הפועלים הישראלית, ושראשו יעמדו מי שהיה מוכ"ל ההסתדרות ח"כ יצחק בן-אהרן והשר לשעבר ה"י"ב גבתי, הודפסה בעיתונו זה מכבר, אלא שהעיתון עומד לצאת רק בשבוע הבא. ואילו הדיעה התפרסמה בעיתונו זה

שמו, תורגמן הצעיר החליט ללכת צנונה. העו ובנה בית ליד בית-הקברות המוסלמי. כשמע בני-גוריון על הצעיר הנעוץ, הלך לבקרו. הוא הגיע אל הבית, שעמד אז על יסודותיו, וראה לידו ארבעה גמלים עמו-סים בויפוזף. על המקום הודיע לתורגמן שהוא עצמו זקוק לשני גמלים, לא שאל לרשותו ולקחם לעצמו. תורגמן, שהיה גאה כליכך בהתעניינותו האי-שית של מנהיג היישוב בביתו, נתן לו את הויפוזף, שהיה על הגמלים. מבלי לבקש תמורה, „הוא ממילא לא הציע לי כסף בשביל הויפוזף.“ סיפר תורגמן בו ה-80.

נשמע בשבוע שעבר כי קפח טעמון בירושלים, מפיו של כוכבי שמש: „בשבוע שעבר התקיים במישכן הנשיא בירושלים טכס העברת הסכום מהמרוקאים לגרוויניס.“

דויל אל-על עמי זיממן-מור, אומר כי השוברים תים באל-על היו מוכנים לקבל צווי-ריתוק, בתנאי שהצווים יישלחו בדואר ישראלי. כי עד שהצווים יגיעו, תסתים השבוי-תה מאליה.

ועדת-המישנה של ועדת-הכספים של הכנסת דנה בתקיציב הביטחון. נציגי משרד הביטחון אמרו לח"כים, שי השתתפו בישיבה, כי אם יקצו להם מהתקציב, ייחרב הבית השלישי. השיב להם אחד

צרות. פעם, כשאנשים חיים היו מחשבים משכורות, לא היו בעיות כמו שיש היום.“

אריק שרון אכל בנחת ארוחת-צהריים בחוות שלו, ב-שבת, כשאשתו לילי הודיעה לו שבתוה הנה מכונית חשוד. עם מיספר של עזה. אריק קם לערוך בדיקה, חזר כעבור עשר דקות וסיפר שהיתה לו חווייה. מסתבר שהמכונית שייכת למישפחה שכל בניה — סב, אב, אם וכמה ילדים — באו לערוך פיקניק במקום. „היינו במקום הזה לפני 1948.“ סיפר הבן בעברית שוטפת ל-אריק, שדיבר אליו ערבית. אמר הסב: „יש כאן עץ מסויים, שינאחגו אוהבים לאכול את שרי-שיו.“ סיכם אריק: „הלוואי והנער שלנו יהיה קשור לנוף הארץ כמו אלהו“

בשיעור מאלף על תולדות העיר שהוא עומד בראשה זכה ראש עיריית תל-אביב, שלמה (צ'יצ') להג. בעת הפתיחה ההגיגית של גלרייה תוראל, שהתקיימה בשבוע ש-עבר, הביע צ'יצ' את התפעלותו מהבית ברחוב ז'בוטינסקי בתל-אביב בו ממוקמת הגלרייה. רפאל תורגמן מוותיקי תל-אביב, אחיו של האמרגן המנוח מרקו תורגמן, אביו של בעל הגלרייה, העיתונאי יצחק (אציק) תוראל, סיפר ל-צ'יצ' כי הבית הצפוני ביותר בתל-אביב הקטנה היה ביתו של מי שהיה לאחר מכן ראש הממשלה, דויד בן-גוריון ששכן בשדרות הקרויות כיום על

על אתבו הגדולה של מי שהיה שר-האוצר יו"ר ה-סוכנות היהודית, פינחס ספיר לבשר, סיפר השבוע עיר זר-הבריאות, יצחק אבי-זר, שגלוה בזמנו אל ספיר לביקור בשווייץ, בתוקף היותו איש משרד-החוץ. אבידן סיפר כי כאשר נכנסו ספיר והוא לאכול במסעדה-סאר בו'נבה, הציע להם המלצר להזמין יחד מנת-בשר כפולה, משהוגשה ה-מנה הנוקט אל השולחן, לקח ספיר את כולה לעצמו ואמר לאבידן: „אתה תזמין לך משר-הוא אחרו“ ג'ורא מורג, מי שהיה דוברו של ספיר, טען שספיר אהב לאכול בשר ללא גבול: „הוא היה נכנס ל-מסעדה לאכול ארוחת-צהריים, ומזמין 20 סוגי בשר ללא כל תוספת.“

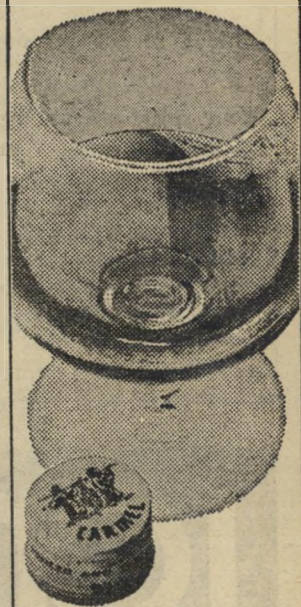
שר-החינוך-התרבות, אהרון ידלן, הוזמן בשבוע שעבר לשאת את נאומו-הברכה בטכס פתיחת הטיבת-הביניים בבית-הספר על-שם זלמן שזר בכפר-סבא. כשקם לברך, דיבר השר משך 10 דקות על הנשיא המנוח. אמר אחד המורים שי-נכהו בטכס: „אולי הוא חושב שבא לטכס-זיכרון לזלמן שזר, ולא לפתיחה של בית-ספר.“

באותו מעמד אמר השר כי הוא מתגעגע לימים ההם: „היום ישנה למתיחיים, אך פעם היו חיים על רמה.“ השר גם התלונן כי האשם בכל הצרות ושבתות-המורים אינו אלא ה-מחשב. „מאז שהוכנס המחשב לשירות משרד-החינוך ישנן

לאנשים הנכונים

777 ברנדי בינלאומי

כרמל מזרחי מיקני ראשון לציון וזכרון יעקב

שונה והשלישי מעשן סיגרייה (למעלה, שמאל). אייבי עצמו היה לבוש בחולצה לבנה, ועליה הכתובת „ספינת השלום“, אותה אינו מסיר מעל גופו. תשומת לב מיוחדת עוררה צעירה יפהפיה, הנראית משוחחת עם פרופסור אריה זקס (ימין, למטה), ואילו במאי התי-אטרון גרשון פלוטקין מחייך באושר, כשאייבי נועץ בו משום-מה מבטח קשוח (שמאל, למטה). רבים ציינו כי המסיבה הזכירה להם את הימים הטובים, בהם היה הקפה מישכן-הקבע של הבהומיה.

אייבי נחן ספן השלום ערך, מייד עם היוודע לו דבר היותו לסב, מסיבה ספונטנית כדת וכדין בקפה „כסית“. המסיבה המכה לשימחה כללית, כשכל ידידיו של אייבי התכנסו במקום. אמילו בעלת ה„מאב“ פרדריקה סגל, השקועה בצרות עד צוואר, שכחה את צרותיה והתחבקה בשימחה עם אשת האדריכל תמר ישר (ימין, למעלה). העיתונאי שייקה בן-מורה, אייבי נתן ודן בן-אמוץ נתפסו בתנוחה דומה כשהאחד מעשן סיגר, השני

